

Sygn. akt III RC 247/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Szota

Protokolant: Anna Kołodziej

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2017 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa J. H. (1)

przeciwko K. H.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał

I. uchyla z dniem 13 lutego 2015 roku obowiązek alimentacyjny powoda J. H. (1) wobec pozwanej K. H. ustalony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich z dnia 10 marca 2008 roku w sprawie o sygn. III RC 70/08,

II. zasądza od pozwanej K. H. na rzecz powoda J. H. (1) kwotę 857 (osiemset pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygnatura akt III RC 247/15

UZASADNIENIE

Powód J. H. (1) w dniu 13 maja 2015 r. wniósł uchylenie względem pozwanej K. H. urodzonej (...), obowiązku alimentacyjny w kwocie 400 (czterystu) złotych miesięcznie, wynikającego z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w dniu 10 marca 2008 r. sygn. akt III RC 70/08, z dniem 13 lutego 2015 r., ewentualnie o obniżenie z dniem 13 lutego 2015 r. alimentów do kwoty 100 (stu) złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż powyższy obowiązek alimentacyjny ustalony został we wskazanej wysokości przed istotną zmianą stosunków, mianowicie - przed urodzeniem się powodowi kolejnego dziecka, co miało miejsce (...) r. oraz przed zaliczeniem go na mocy orzeczenia nr 19/1/2009 Rejonowej Komisji Lekarskiej z siedzibą w (...) Oddziale SG w K. z dnia 2 czerwca 2009 r. do III (trzeciej) grupy inwalidów ze względu na zdiagnozowane schorzenia. Powód podniósł, iż w związku ze zmianami jakie zaszły zarówno w jego życiu, jak i w życiu jego pełnoletniej córki K. H. nie jest w stanie, bez nadmiernego uszczerbku realizować wobec niej dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego. Powód podniósł również, że pozwana przebywa obecnie na terytorium (...), gdzie założyła rodzinę i przebywa wraz z dziećmi i partnerem i zakończyła edukację umożliwiającą jej podjęcie pracy .

Pozwana K. H. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż chwili obecnej pomoc, jaką otrzymuje ze strony rodziców jest jej niezbędna, a trudna sytuacja finansowa, w jakiej się znajduje nie pozwala jej na wyrażenie zgody na obniżenie kwoty świadczeń alimentacyjnych, czy też zaprzestanie ich wypłacania przez zobowiązanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w dniu 10 marca 2008 r. sygn. akt III RC 70/08, powód zobowiązał się łożyć tytułem alimentów na rzecz pozwanej K. H. urodzonej (...) oraz jej siostry kwotę po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z nich, łącznie kwoty 800 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 kwietnia 2008 r., w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 21 czerwca 2004 r., sygn. akt I C 512/04 w kwocie po 150 zł miesięcznie na rzecz K. H. oraz na rzecz jej siostry – J. H. (2).

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy Wydział I Cywilny o sygn. I C 512/04; z dnia 21 czerwca 2004 roku, ugoda z dnia 10 marca 2008 roku zawarta przed Sądem Rejonowym w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich o sygn. III RC 70/08.

Powód w chwili obecnej pobiera emeryturę w wysokości 2 865,58 zł miesięcznie netto i ze względu na swój stan zdrowia nie może podjąć dodatkowego zatrudnienia. Gospodarstwo domowe prowadzi wraz z żoną - A. D., która pracuje, jako nauczycielka w Zespole Szkół w M.. Jej dochód w okresie od 1 czerwca 2016 r. do 31 maja 2017 r., wyniósł średnio 3 081,15 zł miesięcznie netto, nie jest to jednak stała kwota dochodów, jaką osiąga współmałżonka powoda, gdyż wysokość jej wynagrodzenia uzależniona jest od liczby przepracowanych godzin nadliczbowych, wcześniej od 13 lutego 2015 roku do 11 lutego 2016 roku A. D. przebywała na urlopie macierzyńskim i otrzymywała świadczenie w kwocie ok. 2200 złotych. Na utrzymaniu małżonków pozostaje ponadto małoletni syn P. urodzony (...) Ze względu na konieczność powrotu matki chłopca po urlopie macierzyńskim do pracy z powodów finansowych, obecnie stałą opiekę sprawuje nad nim powód. Chłopiec jest zdrowy, a koszty jego utrzymania i wychowania wynoszą 1200 – 1250 zł miesięcznie. Na pozostałe wydatki miesięczne powoda i jego żony składają się następujące koszty: opłaty roczne z tytułu ubezpieczenia budynku, ubezpieczenia mieszkania, opału na zimę, ubezpieczenia auta, obsługi auta jak wymiana oleju czy filtrów, przeglądu technicznego auta, napraw bieżących auta, podatku za nieruchomości oraz napraw nieruchomości wspólnej w kwocie miesięcznej 336 złotych, opłat miesięcznych za odpady, najmem garażu, opłat za wodę, energię elektryczną i gaz, opłat za internet i telefony komórkowe, paliwa do auta, opłat za leki, wydatków na soczewki i płyn do soczewek, książki i czasopisma, rata kredytu hipotecznego oraz opłat alimentacyjnych na obie córki w kwocie 2654 złote, oraz pozostałe wydatki na środki czystości, jedzenie oraz zakup ubrania i obuwia dla osób dorosłych 1250 złotych miesięcznie, co daje miesięcznie wydatki na poziomie 5473 złote . By uregulować wszystkie zobowiązania powód korzystał z kredytu na koncie w Banku (...), który jest kontynuowany.

Dowód: wyciągi z rachunku bankowego powoda za okres od 3 sierpnia 2016 r. do 3 lipca 2017 r. k. 350-361; zaświadczenia z Zespołu Szkół w M. o zarobkach żony powoda za okres od 1 czerwca 2016 r. do 31 maja 2017 r. k. 343-349; zestawienie opłat i wydatków z dokumentami k. 43-92, odpis skrócony aktu urodzenia P. H. k. 16, dokumenty 102-124, k. 362-394, zeznania powoda k. 272-273, A. D. k. 257-258, zaświadczenie z Banku (...) k. 93

Powód zamieszkuje w lokalu mieszkalnym o powierzchni 35 metrów kwadratowych M. przy ulicy (...), za zakup tego lokalu zaciągnął kredyt hipoteczny w wysokości 61 950 złotych, termin spłaty kredytu do 10 września 2020 roku, miesięczna rata wynosi ok. 660 złotych miesięcznie Powód z rodziną od kilku lat nie był na wakacjach, ponieważ go nie stać.

Dowód: oświadczenie banku (...) SA i umowa kredytowa k. 20-42

zeznania powoda k. 272-273, A. D. k. 257-258,

Powód zdecydował się również na doprowadzenie gazu do mieszkania które zajmuje, w związku z tą inwestycją poniósł wydatki na zakup kotła grzewczego w kwocie 3338 złotych, oraz za zamontowanie wkładu kominowego 2170 złotych.

Dowód: projekt wewnętrznej instalacji gazowej i pozwolenie na budowę k. 363-366, faktura z dnia 12 czerwca 2017 roku k. 368, faktura z dnia 14 lipca 2017 roku k. 393

Powód ponosił również koszty związane z remontem samochodu w kwocie 477 złotych.

Dowód: paragon k. 386

Zakres wydatków ciążyący na powodzie i jego współmałżonce w niektórych sytuacjach przewyższa ich dochody co powoduje, iż nie są oni w stanie ich pokrywać. Trudna sytuacja finansowa spowodowała, iż powód aby móc wywiązać się z ciążących na nim i jego żonie zobowiązań finansowych oraz by pokryć bieżące potrzeby konsumpcyjne, dodatkowe środki pieniężne pozyskuje biorąc pożyczkę od swoich rodziców w kwocie 3000 złotych za zaspokojenie roszczeń alimentacyjnych córki K., do tej pory spłacił jedynie 500 złotych, oraz zaciągając w dniu 23 czerwca 2017 roku kredyt w kwocie 10270 złotych w Banku (...) na okres do 10 kwietnia 2019 roku, miesięczna rata 508 złotych.

Dowód: zeznania B. H. (1) k.256-257, E. H. k. 257, umowa o kredy z dnia 23 czerwca 2017 roku k. 369-379, zeznania powoda k. 272-273, A. D. k.257-258,

Pozwana od 2009 roku przebywa na terenie (...) gdzie mieszka wraz z dwójką swoich dzieci – M. L. ur. (...) oraz L. L. (1) ur. (...) Po wyjeździe z Polski rozpoczęła praktyki na poziomie średniozaawansowanym w zakresie pracy z dziećmi i młodymi ludźmi, które pomyślnie ukończyła. Podjęła również pracę, jako wolontariusz w polskiej S.w okresie od stycznia do lipca 2009 r., a od września 2010 r. do lipca 2011 r. była asystentką nauczyciela w (...) M. w każdą sobotę. Pozwana pracowała również jako wolontariuszka w P. (...)od września 2011 r. do kwietnia 2015 r., w każdą sobotę, w czasie semestru. Następnie od 8 października 2012 r. do 14 marca 2014 r. była zatrudniona w H. N., gdzie w ramach nowoczesnego programu praktyki zdobyła zaświadczenie C. (...) w zakresie pracy z dziećmi i osobami młodymi poziom 2.

Dowód: zaświadczenie z dnia 12 lutego 2014 r. o ukończeniu praktyki na poziomie średniozaawansowanym k. 243, zaświadczenie (...) z dnia 16 stycznia 2010 r. k. 245, zaświadczenie(...) z dnia 9 lipca 2011 r. k. 246, zaświadczenie Polskiej Szkoły sobotniej z dnia 15 czerwca 2015 r. k. 247, zaświadczenie Przedszkola H. N. P. z dnia 15 stycznia 2015 r. k. 248.

Pozwana w celu podniesienia swoich kwalifikacji zapisała się na bezpłatny (dla osób poniżej 24 roku życia) C. kurs w zakresie pracy z dziećmi i ludźmi młodymi poziom 3 w B. College, jednakże na skutek wypadku samochodowego, jakiego doznała przerwała naukę i do tej pory jej nie podjęła. Pozwana aktualnie nie pracuje, a źródłem jej utrzymania są świadczenia socjalne, które pobiera od Państwa, mianowicie – zasiłek dla samotnej matki, child benefit, child tax. Ojciec jej małoletnich dzieci L. L. (2) nie mieszka razem z pozwaną, jednak przekazuje jej ok. 400 funtów miesięcznie na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania dzieci. L. L. (2) pracuje jako kierowca.

Dowód: zaświadczenie B. College z dnia 12 listopada 2014 r. k. 244, zeznania pozwanej k. 281, zeznania powoda k. 272-273, B. H. (1) k.256-257, zeznania A. H. k. 317-319.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości. Zgodnie z art. 133§1 krio rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Zasadna ta doznaje ograniczenie w przypadku dziecka pełnoletniego, bowiem zgodnie z art. 133§3 krio rodzic może uchylić się od świadczeń alimentacyjnych, jeżeli jest to połączone z nadmiernym dla niego uszczerbkiem albo jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

W ocenie Sądu w rozstrzyganej sprawie zostały wykazane obie przesłanki umożliwiające uchylenie się od obowiązku alimentacyjnego przez J. H. (1) wobec córki K. H., bowiem powód wykazał, że świadczenie alimentacyjne wobec pełnoletniej córki K. jest połączone z nadmiernym uszczerbkiem dla niego jak również uzasadniona jest ocena, że K. H. nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Dokonując oceny zaistnienia przesłanki nadmiernego uszczerbku należy wskazać, że pojęcie to nie jest zdefiniowane kodeksowo, ściśle określenie jego zakresu znaczeniowego nie jest możliwe i konieczne jest sprowadzona do konkretnego przypadku ocena, czy realizacja obowiązku alimentacyjnego przez rodzica pełnoletniego dziecka

uniemożliwia mu zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Konstrukcja art. 133§3krio, który został wprowadzony do kodeksu rodzinnego w roku 2009 posługuje się do pojęciem ” „nadmiernego uszczerbku”, który jest podstawą do uchylenia się od obowiązku alimentacyjnego rodzeństwa zgodnie z art. 134 krio i na gruncie obu przepisów pojęcie to musi być interpretowane w taki sam sposób, co oznacza, że rodzic pełnoletniego dziecka ma możliwość uchylenia się od obowiązku w takiej samej sytuacji jak rodzeństwo wobec rodzeństwa pozostającego w niedostatku.

W ocenie Sądu powód wykazał, że realizacja obowiązku alimentacyjnego wobec pełnoletniej córki K. jest dla niego połączona z nadmiernym uszczerbkiem. Powód w szczegółowy sposób przedstawił koszty prowadzenia gospodarstwa domowego wspólnie z żoną, koszty utrzymanie małoletniego dziecka P., oraz osiągane przez niego i przez żonę dochody i z przedstawionych przez powoda dowodów wynika, że osiągane przez niego i żonę dochody po odliczeniu świadczeń alimentacyjnych na rzecz dwóch córek nie są wystarczające dla zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Z dowodów przedstawionych przez powoda wynika jednoznacznie, jaki dochód osiąga powód z tytułu świadczenie emerytalnego oraz jaki dochód osiąga jego żona A. D., przedstawił również szczegółowe zestawienie kosztów stałych ponoszonych miesięcznie związanych z utrzymaniem mieszkania , samochodu, utrzymania syna P. oraz utrzymania i ubrania dwóch dorosłych osób oraz kosztów świadczeń alimentacyjnych oraz kredytów hipotecznego i konsumpcyjnego i z dowodach tych wynika, że powód nie ma możliwości zaspokojenie wszystkich swoich potrzeb a uiszczenie kwoty 400 złotych jest połączone z nadmiernym uszczerbkiem . W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania kwot poszczególnych obciążeń podawanych przez powoda, bowiem są one udokumentowane odpowiednimi rachunkami jak również doświadczenie życiowe wskazuje, że np. posiadanie małego dziecka łączy się z wydatkami na pieluchy czy szczepienia, które stanowią poważne obciążenie budżetu rodziny. Jako wiarygodne należy uznać przedstawione przez powoda informacje dotyczące np. kosztów jedzenia i środków czystości, kosztów paliwa do samochodu, kosztów bieżącej obsługi samochodu, oraz kosztów zakupu książek czy ubrań, bowiem kwoty te nie są wygórowane i pozwalają na zakup tanich ubrań oraz wymagają dyscypliny finansowej w zakresie wydatków na koszty jedzenie. Uwzględniając wysokość dochodów powoda i jego żony oraz wysokość miesięcznych obciążeń w budżecie rodziny nie ma miejsca na dokonywanie drobnych oszczędności powalających na remont mieszkania, naprawę samochodu, wyjazd na wakacje czy zakup używanego samochodu a powód praktycznie żyje z miesiąca na miesiąc ratując się w nagłych przypadkach pomocą rodziców czy pożyczkami bankowymi. Dla oceny sytuacji finansowej powoda i jego rodziny istotne jest, że żona A. D. wróciła do pracy w kwietniu 2016 roku i od tej daty uzyskuje wyższe dochody a w trakcie urlopu macierzyńskiego otrzymywała świadczenia niższe w kwocie 2200 złotych, po powodowało, że miesięczne wydatki przekraczały dochody osiągane przez małżonków.

Nie można kwestionować wydatków powoda na kredyt mieszkaniowy, bowiem powód po założeniu nowej rodziny miał prawo do zakupu nieruchomości a mieszkanie ma zaledwie 35 metrów kwadratowych co jest powierzchnią zapewniającą ograniczony komfort uwzględniając , że powód zamieszkuje w mieszkaniu z żoną i dzieckiem a sytuacja mieszkaniowa powoda i jego syna P. jest gorsza od sytuacji mieszkaniowej pozwanej, która jako samotna matka otrzymała połowę domu, gdzie każde z jej dzieci ma swój pokój. Usprawiedliwione są również wydatki ponoszone przez powoda na zainstalowanie w mieszkaniu instalacji gazowej i ogrzewania gazowego, które jest standardem w mieszkaniach i jest uzasadnione ze powodów ekologicznych. Dokonując oceny sytuacji finansowej powoda i jego rodziny uzasadnione jest stwierdzenie, że pomimo otrzymywania przez powoda świadczeń emerytalnych oraz wynagrodzenia za pracę jego żony sytuacja finansowa powoda jest trudna i nie ma możliwości zaspokojenie swoich podstawowych potrzeb i potrzeb swoje rodziny. Powód i jego żona żyją praktycznie z miesiąca na miesiąc nie czyniąc żadnych oszczędności , nie mają wystarczających środków do tego, by wyjechać na wakacje co jest zupełnie podstawą potrzebą każdej pracującej osoby, nie mają możliwości odłożenia pomiędzy na tak podstawowe wydatki jak remont mieszkania, zakup czy naprawa samochodu . W życiu każdej rodziny pojawiają się nieprzewidziane wydatki wynikające z awarii sprzętu AGD, awarii samochodu, choroby i konieczności skorzystania z prywatnej służby zdrowia, opłacenia wizyty u dentysty, zakupu nowych opon do samochodu a powód jest pozbawiony możliwości sfinansowania takich wydatków . Należy również zwrócić uwagę , że powód na obowiązek alimentacyjny wobec swojego 2 letniego syna P. i nie można negatywnie oceniać wydatków na szczepionki, pieluchy czy dobrej jakości kosmetyki dla dziecka,

bowiem powód jak ojciec ma prawo zapewnić dziecku pełny cykl płatnych szczepień, oraz dobrej jakości środki pielęgnacyjne i pożywienie.

W ocenie Sądu uiszczenie przez powoda świadczeń alimentacyjnych na rzecz pełnoletniej córki K. wiąże się dla niego z nadmiernym uszczerbkiem, bowiem uniemożliwia mu zaspokojenie podstawowych potrzeb, które nie mogą być ustalone przy użyciu kryterium niedostatku, bowiem ustawodawca rozgraniczył pojęcia nadmiernego uszczerbku i niedostatku. Z zestawienie przedstawionego przez powoda i podanych przez niego dowodów wynika, że prowadzi oszczędne życie, zdecydował się na zakup małego mieszkania, które z trudnością można uznać za wystarczające dla zaspokojenia podstawowych potrzeb komfortu 3 osobowej rodziny, w codziennym życiu ostrożnie i z rozwagą wydaje pieniądze na wyżywienie czy zakup ubrań i mimo takiego oszczędnego życia nie jest w stanie odłożyć żadnych środków na wypoczynek czy niespodziewane wydatki jak naprawa samochodu czy naprawa sprzętu gospodarstwa domowego, dlatego należy, że uiszczenie 400 złotych na rzecz pełnoletniej córki pociąga dla powoda nadmierny uszczerbek, co uzasadnia uchylenie się powoda od świadczeń alimentacyjnych z dniem 13 lutego 2015 roku to jest z dniem urodzenia się P., bowiem to zdarzenie miało wpływ na zakres możliwości finansowych powoda.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda J. H. (1) oraz A. D., bowiem znajdują pełne potwierdzenie z przedstawionych przez powoda dokumentach, dał również wiarę zeznaniom B. H. (2) i E. H., którzy przedstawili obiektywne informacje dotyczące sytuacji finansowej syna oraz pozytywnie wypowiadali się o wnuczce K., z którą utrzymują ciągły kontakt.

Zeznania W. R. nie miały znaczenie dla sprawy, bowiem świadek nie posiada własnych informacji na temat sytuacji J. i K. H. i nie zostały poddane analizie.

Zdaniem Sądu w sprawie istnieją podstawy do uchylenia się powoda od obowiązku alimentacyjnego na podstawie nie dokładania przez K. H. starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Z uwagi na fakt, że pozwana przebywa na terytorium (...) i nie jest możliwe pełne zweryfikowanie informacji dotyczących jej sytuacji rodzinnej i nie ma możliwości ustalenia, czy K. H. samotnie wychowuje dzieci czy może powołuje się na status samotnej matki w celu otrzymywania świadczeń z brytyjskiej pomocy społecznej, która hojnie wspiera samotne macierzyństwo i przyjmując za wiarygodne zeznania pozwanej, że samotnie wychowuje dwójkę dzieci i otrzymywane przez nią środki są dla niej niewystarczające, uprawniona jest ocena, że pozwana K. H. ma możliwość podjęcia pracy zarobkowej i uzyskania środków wystarczających na jej utrzymanie. K. H. zdecydowała się podobnie jak dziesiątki tysięcy jej rówieśników z (...) na wyjazd do (...), gdzie istnieje możliwość otrzymania pracy umożliwiającej otrzymanie wynagrodzenia wystarczającego na godne życie dla osoby samotnej jak i dla rodziny. Dla tysięcy rówieśników pozwanej (...) stała się krajem umożliwiającym pełne usamodzielnienie się, które było realizowane przez pracę zawodową lub przez założenie rodziny, rówieśniczki pozwanej podejmowały różnego rodzaju prace, często poniżej kwalifikacji zawodowych czy ambicji, jednak prace te umożliwiały otrzymywanie godnego zarobku, część rodzin, które zdecydowały się na emigrację postanowiły, że jeden z rodziców zajmie się opieką nad dzieckiem a rodzina będzie utrzymywana przez drugiego pracującego rodzica przy wykorzystaniu świadczeń z brytyjskiej opieki społecznej. Pozwana również zdecydowała się na realizację takiego scenariusza, zdecydowała się na emigrację, wyjazd do obcego państwa i założenie tam rodziny, zdecydowała się na posiadanie dwójki dzieci, co nie było przypadkową decyzją, samodzielnie mieszka na terenie (...) otrzymując świadczenia społeczne, na terenie (...) mieszka również i pracuje ojciec jej dzieci a pozwana w takiej sytuacji w dalszym ciągu oczekuje, że koszty utrzymania jej i jej dzieci będzie ponosił jej ojciec. Zdaniem Sądu zachowanie pozwanej, która po przyjeździe na teren (...) nie podjęła zatrudnienia i zdecydowała się na urodzenie dwójki dzieci i korzystanie ze statusu samotnej matki świadczy, że nie dokłada ona starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Założenie rodziny i posiadanie dzieci jest decyzją wymagającą odpowiedzialności, osoba decydująca się na taki krok powinna być samodzielną finansowo lub mieć wsparcie partnera, który zadba o potrzeby materialne rodziny a pozwana znajdując się w sytuacji samotnego macierzyństwa powinna jak najszybciej zatrudnić się, nawet jeżeli praca nie spełnia jej ambicji oraz podjąć przeciwko ojcu swoich dzieci kroki prawne zmuszające go do pełnej realizacji obowiązku alimentacyjnego. Nie można w ocenie Sądu usprawiedliwiać zachowania pozwanej, która jest osobą 24 letnią i podnosi, że nie może podjąć pracy, gdyż ma małe dzieci, bowiem w podobnych sytuacjach tysiące kobiet decyduje się na powrót do pracy umieszczając dzieci w

żłobkach i przedszkolach a na pozostawanie w domu z dziećmi mogą się zdecydować tylko kobiety w stabilnej sytuacji materialnej mające pomoc partnera. Pozwana w tej sytuacji nie może oczekiwać, że biologiczny ojciec będzie ją dalej utrzymywał, bowiem ma ona możliwość podjęcia zatrudnienia, nawet jeżeli nie będzie to zatrudnienie zgodne z jej wykształceniem i ambicjami a planując swoje życie i decydując się na założenie rodziny i posiadanie dzieci w pierwszej kolejności pozwana powinna pomyśleć o zdobyciu stabilnego zatrudnienia. Pozwana przebywa jak wynika z dostarczonych przez nią dokumentów na terytorium Wielkiej Brytanii od 2009 roku i nie wykorzystwała tego czasu do uzyskania wysokich kwalifikacji, aczkolwiek ukończyła edukację na poziomie 2 umożliwiającą jej pracę w zawodzie, w okresie tym nie pracowała zawodowo na pełny etat i tego typu postawa musi być oceniona negatywnie, zważywszy, że w dalszym ciągu oczekuje pomocy od swojego ojca. Pozwana przebywa obecnie na terytorium (...), co utrudnia o ile nie uniemożliwia pozyskania wiarygodnych informacji na temat jej sytuacji materialnej oraz relacji jakie łączy ją z ojcem jej dzieci L. L. (2), pozwana wskazała, że otrzymuje od ojca dzieci alimenty w kwocie 100 funtów na jedno dziecko (k. 281) otrzymując alimenty od ojca dzieci w kwocie 200 (...) miesięcznie) podczas gdy z zeznań podczas gdy z zeznań A. H. wynika, że aktualnie pozwana od ojca dzieci otrzymuje 100 (...) tygodniowo a więc 400 (...).(k. 318)

Pozwana zeznała również w dniu 2 marca 2016 roku, że zamierza rozpocząć naukę od września (k. 282) podczas gdy z zeznań A. H. wynika, że aktualnie (marzec 2017) K. nie uczy się i ma zamiar rozpocząć naukę od września 2017 roku a pracowała jedynie w okresie od października 2012 do lutego, marca 2014, praktyka zawodowa płatna 400 (...) miesięcznie.

Z przedstawionych przez pozwaną dokumentów wynika, że zakończył już kurs na poziomie 2 i rozpoczęła poziom trzeci a nie jak zeznała A. H., że zakończyła poziom 1, posiada więc kwalifikacje do podjęcia pracy w przedszkolu. Dokonując oceny powołanych wyżej dowodów można ustalić, że pozwana otrzymuje większe niż twierdzi świadczenia od ojca swoich dzieci, mimo ukończenia kursu na poziomie 2 od marca 2014 roku nie pracowała zarobkowo w tym okresie pracowała w ramach wolontariatu w polskiej szkole, co świadczy, że mimo konieczności opieki na dzieckiem miała czas na pracę charytatywną, mimo posiadania kwalifikacji nie zdecydował się na powrót do pracy lecz skoncentrował się na opiece na dziećmi, które aktualnie mają 2 i 5 lat. W ocenie Sądu zważywszy na wskazane okoliczności uzasadniona jest ocena, że pozwana nie dołożyła starań w celu możliwości samodzielnego utrzymania się, lecz realizuje strategię życiową pozwalającą na uniknięcie pracy zawodowej pozostając na utrzymaniu brytyjskiej pomocy społecznej i oczekując, że to jej ojciec będzie finansował jej pozornie samodzielne życie, co nakazuje uwzględnić powództwo w całości. W tej sytuacji musi budzić sprzeciw fakt, że powód jest zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na rzecz swojej 24 letniej córki natomiast ojciec dzieci pozwanej uiszcza bliżej nieokreślone kwoty na utrzymanie dzieci a K. H. nie decyduje się na wystąpienie przeciwko niemu z żądaniem zapłaty alimentów umożliwiających utrzymanie jej i jej dzieciom. Całkowicie niezrozumiałe jest wskazywanie przez pozwaną w kosztach życia kosztów utrzymania dzieci, bowiem to na niej i ojcu dzieci spoczywa obowiązek alimentacyjny a J. H. (1) zgodnie z art. 132 krio nie jest osobą zobowiązana do świadczeń na rzecz wnuków a argumentacja pozwanej jest najlepszym przykładem jej oczekiwania, że jej biologiczny ojciec mam przymusowo partycypować w kosztach utrzymania założonej przez nią rodziny, podczas gdy L. L. (2) czyni to w kwotach bliżej nieokreślonych i za zasadach dobrowolności.

Uwzględniając powództwo w całości Sąd zasądził do pozwanej na rzecz powoda koszty procesu na które składają się koszty zastępstwa procesowego, koszt opłaty sądowej i koszt pełnomocnictwa.